

ЛІС ЖИЖИ ТА

КАРНАВАЛ 1990

З УСІХ НАШИХ ТРАНСПАРАНТІВ
НАИБІЛЬШУ УВАГУ ЗВЕРТАВ НАПИС:
„ХТО З'ІВ МОЄ М'ЯСО?“

Е...

— ЯКЕ М'ЯСО?

ВІРШ Б. СТЕЛЬМАХА
МУЗ. В. МОРОЗОВА

"СТРІЛЕЦЬКІ МОГИЛИ"

Стрілецькі могили понищено вщент
Лупали, копали, вапили, палили,
Лиш де-не-де хрест, де-не-де монумент,
І все, пропадають стрілецькі могили.

А там — українські стрільці січові,
Палкі усусуси, юнацтво безвусе,
Франкові онуки, його вартові,
Прости нам за них, милосердний Ісусе.

Бо хто ми, бо що ми без рідних могил?
Ставище безводне, пташище безкриле,
Румовище храму у хаосі брил,
Вернім Україні стрілецькі могили.

Без них наша пам'ять, достоту, як мрець,
Як небо беззоре, як море безхвиле.
Та ж он — Симоненко, Тютюнник, Близнець,
Насипмо над ними стрілецькі могили.

Без них наша совість, як той боягуз,
Що страхом життя своє в'яже безсиле,
Та ж он — Івасюк, Миколайчук і Стус,
Насипмо над ними стрілецькі могили.

Щохвили комусь уривається шлях,
То ж дай мені, Боже, як з праху і пилу
Обернуся знов я на пил і на прах,
Зведіть наді мною стрілецьку могилу.

З репертуару Львівського естрадного театру-студії
"Не журись"

Летючка зі Львова з нагоди річниці 1-го листопада 1918 р.

“Стара Война” на нових позиціях..

— Як продовжити день? Піди на дієту.

— Скільки разів не подивлюся в зеркало завжди виджу дещо більше...

У ЛІКАРЯ

— Серце у вас б'ється нерегулярно. Чи ви п'єте алкоголь?
— Прю, пане докторе, але регулярно.

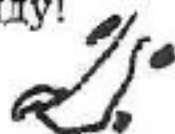
— В політиці не дивися ніколи хто за тобою йде, бо завернеш з дороги.

З ДНІВ СЛАВИ

ІЗ СТАРИХ КАРИКАТУР ЕКА... ПРЕСОВА КВАТИРА УСС

ДІТИ

— Пощо взуваєш калоші? Надворі немає калюж.
— А я знайду!

Бо, адіт, ек то тепер — чес не стоет на чесі, — і ще сте си не розмахали з кводрами, а то тра готувати на Великий піст, а тут юж дзвонет колектою на патиРіздвену Гайлку.

Єдно ще за другим гальопом, жи не годен злапати, ні конце, ні почетку.

І не знати — коли екі запусти, і коли нюхати кадило, чи лизати макогін, а коли їсти, ек мій онука каже: „дві бульби до одного пирога“..

Горішний ряд: Галечко, Старосольський, Бобинський, Голубець, Труж.

Другий ряд: Голубець, Гайворонський.

Третій ряд: всі три Гірняки, Іван Іванець, Купчинський. Льоньо Лепкий, Цяпка Скоропад.

— Як дорого обійшлося вчорашнє гуляння?
— Вісім долярів.
— Так дешево?
— Вона більше не мала.

ДОРОГЕНЬКИЙ ЛИСИКУ!

Може цікаво буде Тобі довідатися як звучала біографія нашого Тараса Шевченка в матуральних задачах учнів нашої „Рідної Школи“.

Ось деякі уривки:

Тарас Шевченко був кріпаком. Його батько також був кріпаком.

Тарас був дуже бідний, бо його мама померла, як була ще в пеленках.

Енгельгарт, то був такий пан, що Тарас робив під него.

Всі українські душі розкинені по цілому світі, згадують Шевченка незалежним — тихим словом.

А ось і питання з культури: „Що знаєш про Леся Курбаса?“ Відповідь: „Леся Курбаса була славна українська режисерка.“

З низьким уклоном
та, що ті задачі читала і поправляла.

З АФРИКАНСЬКОЇ МУДРОСТІ

Добрий язик дістане коня на сплати.
Хто без голови, хай має ноги сильні.
Якби не лев, то малпа була б королем пралісу.
Хто ходить уночі, той учиться бачити ясно.
Відвага не має міри.
Хто терпить на задрість, не вмирає товстий.
Молодий уміє утікати, а старий уміє ховатися.
Повний живіт не знає порожнього живота.
Інтерес не знає родини.
Гадюка, що міняє шкуру, завсіди залишається гадюкою.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Найважче і найважніше завдання радянських вчених-медиків: ствердити як далеко позаду західньої медицини є радянська?

Під час маніфестації чи мітингу у Львові, коли присутні говорили багато про потребу плекання рідної мови, один присутній „старший брат“ — москаль каже:

— Что ви здесь про український язик разгавариваете?! Нада про тьохніку гаваріть!

— Як ти хочеш про „тьохніку“ гаваріть, то гаварі по-японськи! — була відповідь.

На світлині з мітингу в Києві видно таблицю з написом: „Боже! Дай розум нашим депутатам!“

Американський дипломат в розмові із советським розказує, що в Америці кожний може публічно не тільки критикувати президента США, а навіть ображувати різними епітетами. А у вас як? Відповідь була:

— У нас теж свобода і кожний може публічно ображувати президента США і пришивати йому різні прикметники!

— "Подай же руку козакові"...

/ Т. Шевченко

Собака, що має чотири лапи, не ходить чотирма стежками.

Гарний похорон — це ще не рай.

Як ти не спав у курнику, то не знаєш, чи курки хроплять.

Море не чваниться, що воно солоне.

Справедливість псів не є справедливістю котів.

Краще бути на землі вояком, ніж у пеклі капітаном.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ЛИСТ

Висилаючи передплату (та окремий даток на пресфонд), на Ваш цінний журнал „ЛИС МИКИТА“, на 1990 рік, впало мені на думку вислати Вам припадково віднайдений різдвяний вірш славного поета Романа Купчинського під заголовком

„ДО ВИФЛИЕМУ“

дуже на часі, актуальний тематикою і якщо Ви вірш ще не використовували на почитних сторінках „Лиса Микити“, то варто його тепер використати. Ось текст:

ДО ВИФЛИЕМУ

За один стіл, за два, навіть за три столи
Сядьмо, панове громадо,
Бо треба більш як коли!

Посідаймо і радьмо як зустріти добу,
Що позве нас не нині то завтра
На тяжку боротьбу.

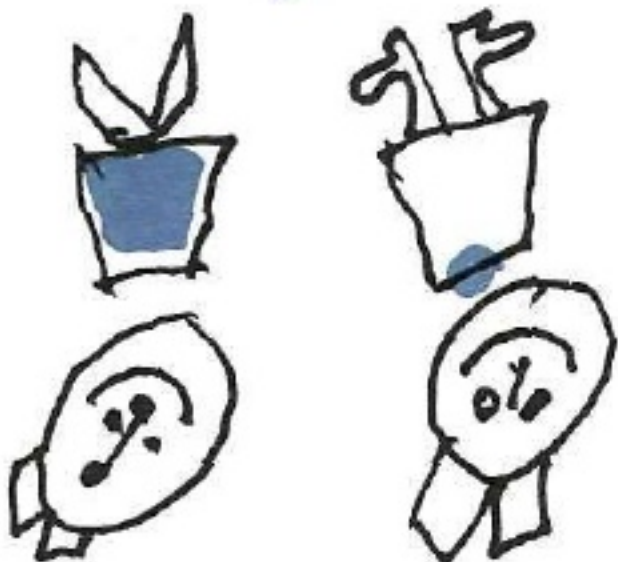
Положим на столах
Не кулаки — серця!
Треба ж панове громадо,
В дечім дійти до кінця!
Треба ж зібрати думки,
Не як здобути, а бути!
Багато в нас голосних,
А слухняних не чути...

Хоч і вийде зоря, „не мигтить по-моєму“ —
І блукаєм, шукаєм доріг — до Вифлиему.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ЛИСТ ДО ЛИСА ВІД СТАРОГО
СПІВРОБІТНИКА

Микавка

Вірш позичаємо у „Нашім Житті“
Дякуємо!

— А що нам надалі робити?
— Дуже просто: те, що було нагорі — стягайте
вділ, а те, що вдолі — тягніть вгору!...

„НЕМА В СВІТІ КРАЩИХ ХЛОПЦІВ“...

Не знаю, котрий невідомий автор слів до цієї популярної стрілецької пісні, — написав, що „зі співом умирають“, бо цього годі було встановити.

У слова цієї пісні повірили не тільки самі „усусуси“, — але й наші тодішні підлітки (смотрики“, хоч вони тоді ще не мали відваги так переразливо пишати, як теперішні „тінейджери“ на вид „бітлєсів“ чи інших „ревунів“ (бо годі назвати співом сучасні дикі вигуки патлатих „малпішонів“...)

А вже дорослі дівчата-відданиці, та молодіці — то просто „гинули“ за „усусусами“, бо це вже історична правда, що вони були насправду „хлопці, як сметана“, хоч і не всі мали „рангу капітана“!

Не потребую „відкривати Америки“, коли пригадаю, як то наша „краща половина“ задивлялася на наших „вибраних“ чи „мальованих хлопців“ на цілому шляху — від Львова-Стрия-Горонди-Варпаланки - Веречок-Болехова-Галича-Підгаєць-Пантелихи-Семиковець-Новосілки-Вівся-Бережан - Гусятин-Олександрівська-Киева — і знов Львова-Чорткова-Рбгати-Кам'янця-Умані-Чуднова, аж до кінця стрілецької епопеї...

Автор цих рядків мав рідке щастя — жити на цьому стрілецькому історичному шляху і потім мандрувати стрілецьким шляхом по горах і полях та степах України.

Ще досі пригадую, як наш хрещений народ, а перед усім — його краща частина, — побожно згадував наших „самохотників“, їхні постої, перемарші, бої, — і те незвичайно тепле, широсердечне ставлення „усусусів“ до нашого населення, що відплачувало їм насправду — „сторицею“!

Тому до всіх безчисленних історичних заслуг, що їх „пришиватимуть“ часто зовсім невинним „усусусам“ наші ювілейні промовці — треба конче додати ще одну непроминаючу заслугу, а саме — по праву раси, — (хоч наш одинокий „разознавець“, д-р Ростислав Єндик, після 10 літ інтензивних студій — заявив був при свідках, що — „ніякої української раси немає“!).

Підписаний був свідком, як наші молодіці й відданиці „задивлялися“ більше, як ентузіастично, на „Лицарів Залізної Остроги“, що високо підіймали похилену червону калину, а попри це довершили багато геройських діл на... „домашньому фронті“.

Від Редакції:

Автор фейлетону мав тоді дев'ять років, тому не треба брати поважно його любовних обсервацій...

Мухи

Злапати муху, то не єст так лехко.

Тра мати відповідний експірієнц, бо муха не є така дурна, аби си дати лехко злапати.

В Краю то з мухами був инакший антерес. Всюди вони мали свою димократичну білшіст і кілко би це лапав, кінце не було.

У Гамериці є инакше: Мух є далеко менше і тра за ними єхати аж на Золоту Осін під Союзівков, або до Легайтону, або аж до Гантиру.

Куждий, жи туди їде, бере до валіски пацку на мухи, або дві. Одну для себе, а другу для жони. Але в тім є так: ек є муха, то нема пацки, а ек є пацка, то нема мух.

Сто раз лехше забити муху кулаком, або ше лехше зложити казету у четверо і ек дес си покаже — лупнути по крижбантах — і готово!

З казетов то найліпше до того надає си „Америка“, бо має файні фортографії на сторінці. Муха, заміст уцікати, задивит си на люстрацію, на екус високу духовну особу у змітрі, а ви тоди — луп! — і з мухи залишит си плячок, і то такурат на особі екогос головного радника, жи став до фортографії.

Всьо таки найбільше гіройство — то злапати муху живцьом.

Седе, дайминато, муха на вашому соратникови з бари на лисину, або спацірує собі по іго нооі, то ви йно — мах! — і муха у вашій руці.

— Ага, маю ці!..

— Бзззз! Пусти!

— Не пуцу, матері твоїй!

— Та йой, та пусти!..

Чесом вам серце змекне і пустите муху люзом, але ви того легковажно не ро-

бит, наиперше добре збадайте, шо то за муха. Ануци вона є з тих мух, жи з неї робит слоне! У нас кужда една ридакція дивит си за такими мухами. Тримают у пуделку в шуфляді і чес до чесу надувають — мой — ледви си у казеті змістит і пускают тото межди читачі.

Мати таку муху у ридакції, то ліпше ек тримати, дайминато, Гайвайса...

Менше коштує...

В СУДІ

— Свідок в,и знаете обвинуваченого?

— Знаю!

— І стверджуєте, шо він удівець?

— Айна!

— А знаєте, шо таке вдівець?

— Чом би ні! Вдівець, — то чоловік удовиці.

— Сьогодні ввечір.

В ЧАСИ РОЗВОДІВ

— Пані дома?

— Тимчасово...

ПІДОЗРІННЯ

Батько до дочки, шо пізно вернулася додому:

— Ти була сама?

— Сама.

— А з ким ти була сама?

З ЛЬВСЬКИХ ЕКСЛІБРИСІВ

— НА ДАЛЬШИХ СЛІДАХ, ХТО З'ІВ М'ЯСО“:

— СКАЖИ М'ЯСО!
— МЕНСО...

З УКРАЇНИ

— Тату, що ти робиш?
— Пишу!
— На кого?

— Хвора?
— Хвора!
— На що?
— На русську грипу!

СВІЙ ПО СВОЄ

— Не давайте нам Вашого! Лайте нам Наше!

НА МІЖНАРОДНІЙ КЛІНЦІ

— А Україну візьмемо хемікаліями!
ЛЬВІВСЬКІ ЕКСЛІБРІСИ

СОЦІЯЛІЗМ І КАПІТАЛІЗМ

А МИ ІХ КОКА-КОЛЕЮ!

защицькаємо

З ЛЬВІВСЬКИХ
ЕКСЛІБРІСІВ

ПРЕС-ФОНД

За грудень 1989, січень 1990

- \$56 М. Марченко,
 50 Надя Мандрусяк,
 42 Б. Бородайко, Д-р І. Іванець, Е. Стефурак,
 36 А. Ковальський,
 34 А. Н. Храптовська,
 25 Д-р Р. Смик,
 24 Р. Огірчак, С. Чорний,
 22 Д-р А. Стрілецький,
 20 о. К. Грицина, Г. Ген-тош,
 18 Проф. А. Баран, Ю. Луц-кий,
 17 М. Дзядик, О. М. Кар-п'як, Д-р І. Кизик, М. Легенька, Д-р Я. Пан-чук, О. Т. Ратич, Б. Со-сницький,
 16 Л. С. Карпинка, І. Я. На-ливайко, М. Рудик, Д-р М. Яремкевич,
 15 О. Головка,
 14 І. Козак, М. Лисак, о. А. Микита, І. Падик, П. Ні-милович,
 12 С. Бабій, І. Бараник, Б. Білинська, П. Болон-ний, О. Вахута, М. Вій-тик, Н. П. Гавришке-вич, О. І. Гаврилук, Р. Городинський, І. Н. Гре-беняк, Р. Гриців, Р. Гра-бець, Л. І. Костів, С. Крижанівський, Н. Кліш А. Небожук, А. Ф. Оли-нець, о. Ю. Осадца, С. Ротко, Т. Б. Сендзік, Д-р І. Скрипук, С. Сви-щук, І. Скіра, М. Снігу-рович, о. Я. Харина, І. В. Ціханський, С. Це-гельська, В. Чайковсь-кий Р. Шмагала, Е. Ша-фран, С. Шологон, В. Б. Януш,
 11 Б. З. Гайдучок,
 10 Д-р М. Боровик, о. П. Гардій, М. Гнатів, Т. Кузів, Р. і М. Мамчин, П. Попович, Р. Терле-цький,
 9 М. Заверуха, С. Кала-мунецький, І. Климук, Д-р Т. Мацьків, С. По-пович, Р. Трохимчук, І. і О. Ханацький, М. Юр-ченюк, І. Юрчишин,

- 8 Д-р О. Біланюк, Р. Вом-пель, Д-р Ю. Юрчи-шин, Е. Думин, М. Ко-совська, М. Логуш, А. і Л. Маринюк, М. Стрі-лецька,
 7 Р. Боб'як, Н. Войновсь-ка, Н. Гордієнко, І. Гу-та, Д-р В. Гординський, Д. Горбачевська, Г. Го-мзьяк, П. Дябога, Т. Джус, Т. Депутат, М. Дубей, М. Івашко, З. Елійв, Д-р В. Копач, І. Керій, Р. Кравців, М. Кавка, М. Коць, Р. Ми-колаевич, В. Мугнато-Мілер, Е. Павлишин, Р. Прийма, Е. Рубчак, А. Ромах, Всеч. о. Стебе-льський, М. Е. Татарин, С. М. Тим'як, Б. Ухач, К. фіцик, І. Хичій, І. Цюк, М. Чорний, Ю. Шпілька,
 6 С. Аврам, Р. і Г. і Ко-валь, Отці Редемптори-сти — Канада, С. Сави-цький, І. Я. Стерчо, А. Шульган, Д-р В. Шкі-льник, Й. Яхницький,
 5 С. Генік-Березовський, Ю. Ганас, М. Гарасов-ська, Л. Калинич, М. Корінець, І. Лотоцький, Л. Мурський,
 4 М. Антипів, І. Бариць-кий, З. Василькевич, С. Гавриш, Т. Грицик, П. Ганкевич, Р. Гапас, О. Городиський, О. Гец, Н. Гнилка, І. і О. Галиш, В. Дмитришин, Л. Заї-ка, М. Захарків, А. Іль-ченко, А. Кіндрачук, Т. Кулик, Д-р Ю. Корінь, А. Книш, Ел. М. Куч-мак, Л. А. Липецький, Й. Лесавір, В. Левиць-ка, Д-р В. Ленець, О. Манастирська, І. Ма-ланчій, І. Мамчин, О. Мороз, М. Мичковсь-кий, С. Попович, М. Па-влишин, С. Романець, М. Ромах, О. Рудик, Е. Садовський, Д. Славсь-ка, С. Шумило, Д. і А. Слободян, І. Степанець, Л. А. Трач, В. Чижик,
 3 І. О. Білик, А. Демус,
 2 Ю. М. Бараник, О. Бі-гун, С. А. Берегулька, Г. Бобил'як, А. Вонторсь-кий, В. Витвицький, М. ст. Гайда, В. Гоцуляк, Г. Грішко, Н. Горіш-ний, Е. і А. Гіль, О. Гі-ба, Г. Геба, М. Дем'ян-чук, Д-р Е. Грималюк, Л. Долинська, М. Доро-жинська, Е. Дуда, Н. Ільницький, М. Івашко, Р. Кобилецький, Н. Ко-ропей, М. Карман, Б. Кудрик, І. Коженювсь-ка, Б. Косак, Б. Кондра, С. Кравчук, В. Г. Клим-ків, Д-р В. Комаринсь-ка, А. Ліськевич, Б. Лу-ців, М. Лінинський, Р. Левицький, С. Луци-шин, Л. Мазурець, М. Мончак, П. Мусик, С. Микита, П. Мричка, Г. Олексій, І. Павнич, Д. Пісецька, І. Полянська, А. Поліщук, Я. Петра-щук, М. Рудзік, М. Ри-бак, Н. Сайкевич, Т. Старух, М. Скамай, А. Терлецька, І. Тесля, М. Тесарович, Укр. Народ-ний Дім (Д-р Е. Грим-алюк), В. Федина, І. Федчишин, В. Фіцик, І. Федів, Ю. Цегельський, А. З. Цвікула, А. Чепи-га, В. Е. Чурма, Г. Шем-бель, Я. Швець, М. Шлі-хута, Д. Яремчук.

Замість квітів на на моги-лу дорогої нам бл. п. Марії КОЗАК складаємо \$50.00 на Прес-Фонд „Лиса Микити“ Ольга і Богдан Фараонів

— Моя жінка? Вона сама не знає, що вона хоче. Але вона не спочине, поки не досягне того, що хоче.

— Як тобі це не на руку, то пробуй на ногу!

P.O. BOX 10148
 Detroit, Michigan 48210
 Editor Edward Kozak